

[Victor Larsen.]

Foranstaltninger, saaledes at Dyrkerne i ikke ringe Grad bliver hjulpet. Det var i øvrigt det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, som i denne Lov fik indført en Bestemmelse gaaende ud paa, at hvis Dyrkerne skulde komme ud for ganske særlig Misvækst, kunde Handelsministeren træffe saadanne Foranstaltninger, at det i nogen Grad afbødede denne Misvæksts Virkninger.

Det var mig en Skuffelse, da der for nogle Dage siden i dette Ting vedtoges en Svineordning, at man da ikke fra de øvrige Partiernes Side var lydhør over for den konservative Henstilling om at kæde Svineordningen sammen med en Kornordning, og jeg maa sige, jeg forstaar dette saa meget mindre, som jeg jo har erfaret, bl. a. paa Møder i Sommerens Løb, at man fra betydende radikal Side ingenlunde var ukendt med det Forhold, at Svineordning og Kornordning burde gaa Haand i Haand. Jeg tror, uden at jeg selvfølgelig er i Stand til at paavise det, at den Svingning, der aabenbart her har fundet Sted, er en Følge af, at man fra visse Sider er af den Opfattelse, at de danske Kornpriser i Dag er saadanne, at en Kornlov ikke er nødvendig. Men dette beror paa en fuldkommen Fejltagelse. Det er ganske rigtigt, at de Landmænd, der har haft Byg disponibel, vel at mærke første Klasses Byg, har været i Stand til i ikke ringe Grad at sælge denne Byg til Tyskland til ret gode Priser, 15½ Kr. eller deromkring, altsaa Priser, der dækker Produktionsomkostningerne, men dette er Clearing-Salg, dette er Salg, hvormed man udveksler Vare for Vare, det er Salg, som man ved ophører. Tyskland bliver selvfølgelig ikke ved at købe Byg til de Priser. Stillingen er tværtimod den i Dag, at polsk Byg kan købes oif dansk Havn til 11 Kr., og dansk Hvede betales i Dag med 10½ Kr. Lægges man til disse Priser den 5 Kroners Afgift, som er foreslaaet fra konservativ Side, naar man op paa Beløbet 15½—16 Kr., netop det Beløb, Statistisk Departement har udregnet som værende den Pris, man maatte have for dansk Korn, hvis Produktionsomkostningerne skulde dækkes.

Grunden til, at man i Dag har en Hvedepris, som er under Bygprisen, en Hvedepris paa 10½ Kr., maa formentlig søges i den Kendsgerning, at der i de sidste Maaneder her til Danmark er indkommet eller er paa Vej hertil flydende 100 000 t fransk Hvede. Jeg maa sige, at det synes noget uforstaaeligt, hvorfor man fra Valutakontorets Side foretager en saadan Foran-

staltning. Jeg maa jo antage, at naar der indføres 100 000 t fransk Hvede til Danmark, sker det med den højtærede Landbrugsministers Billigelse, og her vil jeg gerne tillade mig det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om man, naar man har købt et saa uhyre Kvantum Hvede fra dette Land, har sørget for, at Danmark ogsaa kunde blive af med forskellige af sine Produkter til Frankrig. Har man med andre Ord sørget for, at der her er sket det, som jeg tror fra alle Sider ønskes tilstræbt: en Vareudveksling, Vare for Vare? Eller er Stillingen blot den, at man har ønsket at slaa de danske Kornpriser ned, ud fra den ubegribelige Tro, at det skulde være en Lykke for dansk Landbrug, at Kornpriserne var fuldkommen vanvittigt lave? Jeg stiller altsaa det Spørgsmaal til den ærede Landbrugsminister, om man har sørget for en Vareudveksling her. I saa Fald vil Importen jo i nogen Grad kunne forstaas, selv om det alligevel bliver en Transaktion, som store Dele af dansk Landbrug i højeste Grad maa misbillige.

Maa jeg med Hensyn til Smørordningen sige, at jeg glæder mig over, at det lykkedes at forlænge Smørlovens Gyldighed en Maaned, saaledes at man ikke kom ud i samme Situation som med Hensyn til Kødloven, hvor man stod over for, at Loven skulde jages igennem paa ganske kort Tid. Det kan maaske derigennem lykkes ved fælles Bestræbelser — og jeg er ganske sikker paa at kunne tilsiige stærk konservativ Medvirken i saa Henseende — at naa til en Smørordning, som ikke irriterer Forbrugerne i den Grad som den nuværende, men som gavnede dansk Landbrug noget. En af de Ting, der har gjort, at denne Smørordning er blevet saa ganske overordentlig upopulær blandt Landbrugerne, er jo, at de Beløb, der er blevet udbetalt fra Kontoret i Aarhus, har været af en saa latterlig ringe Størrelse, at man ikke har begrebet, hvorledes det gik til, man ikke fik mere. Jeg tror, det vilde være i høj Grad styrkende for hele Rigsdagens Anseelse, om der kom til at foreligge et fuldstændigt Regnskab for hele denne Smørfond, et Regnskab, som alle var i Stand til overse og kontrolere i Enkeltheder, og som ogsaa viste, hvad f. Eks. Administrationen af den paagældende Lov koster.

Dette Krav om Offentliggørelse af Regnskaber vil jeg gerne udstrække til ogsaa at omfatte Kvægeksporten til Belgien. Den Diskussion, som førtes her i Tinget for nogle Dage siden, og som jo ikke afgjort var af behagelig Art, er kun en Udløber af